

Festival de Música Antiga dels Pirineus (FeMAP)

Published by [Interacció](#) [1] on 12/10/2016 - 09:54 | Last modification: 05/02/2026 - 15:12

DEBAT 16

[Festival de Música Antiga dels Pirineus](#) [2] (FeMAP)

En el debat sobre les polítiques culturals locals, un dels temes més recurrents en els darrers temps és el de la transversalitat. Amb aquest concepte tan genèric es pretén posar damunt de la taula la **necessitat de posar en relació l'acció cultural dels municipis i la resta de polítiques públiques que impulsen els ens locals.** La idea és que les polítiques culturals i artístiques també han de tenir l'objectiu d'incidir en aspectes com la cohesió social, el desenvolupament econòmic i la planificació urbana. **Una de les sinergies més evidents** que tenen les polítiques culturals en entorns rurals en un país com el nostre **és amb el turisme d'arrel cultural i amb l'economia relacionada amb el món de la gastronomia.** Aquesta nova manera de fer pot implicar polítiques molt més eficients i requereix canviar la manera de treballar, tant interna com externa, per part de les administracions públiques.

Un [estudi](#) [3] del prestigiós **Observatoire des politiques culturelles de Grenoble**, ressenyat aquí el 2014, va estudiar les polítiques culturals locals que han desenvolupat noves transversalitats a França. La recerca **identificava principalment quatre camps en què s'han desenvolupat polítiques transversals entre la cultura i el que a França s'anomenen "polítiques d'atractivitat":** la valorització de la identitat i de la imatge cultural mitjançant la creació d'un equipament cultural o la celebració d'un esdeveniment; la reestructuració de sectors productius, sovint relacionada amb l'aposta per l'economia creativa; el desenvolupament urbà, ja sigui a través de l'1% cultural o simplement de la intervenció artística en l'espai públic, i el desenvolupament de polítiques internacionals, en les quals les regidories de cultura poden construir projectes de cooperació internacional.

Aquesta informació prèvia té sentit perquè **avui us presentem un projecte que ha aconseguit impulsar una d'aquests polítiques transversals, vinculant un festival de música amb tota una proposta turística: Festival de Música Antiga dels Pirineus (FeMAP),** que enguany ha celebrat la seva sisena edició.

El caràcter innovador del FeMAP no s'acaba amb la seva proposta artística. Tots els que heu treballat en temes culturals en municipis petits (i no tan petits) heu sentit a parlar innumbrables vegades de la cooperació intermunicipal i els seus avantatges, però ben pocs l'heu tastat de primera mà. **Tot i que una reforma de la llei de règim local catalana de 2003 va voler facilitar la cooperació entre municipis amb la creació de la figura de la comunitat de municipis** ?de clara inspiració francesa?, **la realitat ens diu que en l'àmbit de la cultura escassegen els projectes coparticipats entre diversos ajuntaments** o administracions. Els problemes de finançament que han tingut molts ajuntaments, i la recent reforma de la LRSAL, encara han dificultat més la ja de per si costosa cooperació via consorcis o mancomunitats.[\[1\]](#) Excepte alguns casos excepcionals (els ecomuseus de les Valls d'Àneu o el del Moianès, entre d'altres) la majoria de projectes culturals intermunicipals en l'àmbit de la cultura s'han acabat fent mitjançant convenis.

El FeMAP és un clar exemple de com sovint els marcs legals pretesament incentivadors o facilitadors acaben sent tot el contrari. La rigidesa i les traves que generen les normatives espanyoles i catalanes ?que

contrasten tant amb la visió francesa de la cooperació entre administracions? obliguen els projectes pensats per dur-se a terme en diversos municipis a buscar solucions creatives. El festival s'organitza a partir d'una associació cultural que estableix un conveni amb els ajuntaments que hi volen participar. **En la passada edició, la sisena ja, celebrada entre l'1 de juliol i el 27 d'agost, hi van participar 28 ajuntaments** de les comarques d'alta muntanya catalanes, Andorra i la Catalunya Nord. En la primera edició, fa cinc anys, n'hi van participar 10, fet que ens ajuda a visualitzar l'èxit que ha tingut la proposta.

El projecte no va sorgir del no-res. **Va prendre el relleu d'un dels certàmens de música clàssica més antics del país, el Festival Internacional de Música Joan Brudieu, que es va celebrar entre 1969 i 2010** a la Seu d'Urgell. **El festival**, en paraules del seu director, en Josep Maria Dutrén, és **“un projecte clarament de territori que pretén cohesionar un espai geogràfic disseminat en moltíssimes petites poblacions i alguna de mitjana” que va nàixer “a partir de la idea de combinar cultura, patrimoni i natura, i amb la voluntat de dinamitzar econòmicament i culturalment un espai geogràfic allunyat de Barcelona”.**

La proposta cultural del festival és molt més que una programació de concerts de música antiga. La passada edició va incloure un programa d'intervenció socioeducativa (propostes adreçades a gent gran, persones amb discapacitat o amb alguna malaltia mental). L'objectiu era apropar la música i les arts a les persones amb risc d'exclusió. A més a més, es va celebrar un curs de la Universitat d'Estiu de la Universitat de Lleida i projeccions de documentals musicals (GastroFilms). A aquesta oferta cultural cal sumar-hi la proposta turística que ofereix [paquets](#) [4] amb allotjament, visites a monuments i degustació de productes gastronòmics. Aquesta manera de fer que combina la sensibilitat social amb la lògica comercial a través del disseny d'una experiència completa que inclou espectacles musicals, conèixer el territori i tastar els seus productes pretén “combatre la idea, encara arrelada a casa nostra, que la cultura ha de ser gratuïta per al públic local, i crear instruments seductors per al públic de fora”.

Com es finança una empresa com aquesta? El festival té un pressupost d'uns 400.000 euros: un 15% prové de la venda d'entrades, un 5% de patrocinis privats i, la resta, un 80%, de les aportacions que fan les administracions públiques. Els ajuntaments financen el 35% del pressupost del festival, la Generalitat el 25% i les diputacions implicades el 20%.

I la gran pregunta: quin impacte econòmic té una proposta tan estesa pel territori com aquesta? Tot i que no s'ha realitzat un estudi *ad hoc* per calcular l'impacte econòmic del festival, amb la col·laboració dels hotels que participen en el programa de paquets turístics i altres comerços, els responsables del festival han calculat que en l'edició de 2015 els ajuntaments participants van aportar uns 128.000 euros, i en els seus municipis es van fer despeses “controlades” vinculades directament amb el festival per import d'uns 119.000 euros.

Sovint, com hem vist o veurem en d'altres experiències, un esdeveniment cultural reeixit acaba incentivant la construcció d'un equipament cultural, amb el qual les polítiques culturals adquiriran major fortalesa i continuïtat. L'impuls que ha significat el FeMAP per als Pirineus ha fet que s'inauguri, aquest 2016, el Conservatori de Música dels Pirineus, que tindrà tres seus, a Puigcerdà, Berga i la Seu d'Urgell. “Sense el festival no existiria. És la demostració que deixa pòsit”, afirma Dutrén.

[1] Tot i que no s'han constituït mancomunitats o consorcis amb finalitats exclusivament culturals (si no incloem les escoles de música en aquesta categoria), cal dir que algunes de les que existeixen (Mancomunitat de les Valls d'Àneu o la de la Vall de Camprodon) treballen temes culturals ocasionalment.

[Inicia sessió](#) [5] o [registra't](#) [6] per enviar comentaris

Tags: desenvolupament territorial

Tags: governança cultural

Tags: internacionalització cultural

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/CIDOC/blogs/2016/femap>

Links:

- [1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>
- [2] <http://www.femap.cat/>
- [3] <http://cercles.diba.cat/documentsdigitals/pdf/E140218.pdf>
- [4] <https://packsturisticsfemap.cat/>
- [5] <http://interaccio.diba.cat/>
- [6] <http://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>
- [7] <https://interaccio.diba.cat/node/6722>